

KOLÍČEK

NOVINKY V KOLÍČKU

Co by vás nemělo minout

- Současně s letním Kolíčkem vychází i zpěvník našeho střediska. Do každého oddílu se několik výtisků dostane, bude také dostupný na internetových stránkách střediska
- Nezapomeňte posílat příspěvky na novou adresu **casopis.kolicek@hiawatha.cz**
- Využijte slevu v **HUDY sportu Lidická**
- Děkujeme Markys za korektury textů (doufáme, že jí to neodradilo, a že s námi bude dál spolupracovat ☺)
- Děkujeme Bilbovi za jeho článek a také za práci na střediskovém zpěvníku
- Děkujeme ale i ostatním, kteří přispěli, bez vás by Kolíček nebyl!
- V příštím čísle se můžete těšit na **literární přílohu** ;-)

A TEĎ DÁVEJTE JEŠTĚ VĚTŠÍ POZOR! VYHLAŠUJEME SOUTĚŽ!

Soutěž bude velkolepá a literární a taky vtipná a báječná.

Můžou se zúčastnit úplně všichni, kdo mají chuť a nápad.

Napište a pošlete nám (na novou adresu ☺) co nejvtipnější a nejzajímavější příběh z tábora.

Hodnotit budeme online!

A cena? Překvapení a nikdy nehynoucí sláva!

- Uzávěrka dalšího čísla bude **1.října**
- Uzávěrka soutěže **15. září**
- Hlasování bude probíhat na stránkách **www.hiawatha.cz** na **úvodní straně od 16.září do 1.října**

Já jsem stránka. Sloužím tvému peru.

Vše tvé přijmu. Já jsem stránka bílá.

Tvůj majetek pod ochranu беру,

abych ti ho stokrát znásobila.

(Marina Cvetajevová)

Začínáte číst druhé vydání znovuobnoveného Kolíčku. Znamená to, že jsme práci pořád nevzdali, naopak, baví nás ještě víc. Jak naznačuje báseň na začátku, je stále co vylepšovat a zdaleka jsme (jste) nevyčerpali všechny naše nápady a možnosti.

Co zajímavého najdete? Kromě řady reportáží z činnosti oddílů si přečtete článek Bilba o fungování Junáka na vyšší úrovni než je ta středisková, nebo článek od Zbýni o budoucích skautských akcích v zahraničí. **Také 15% slevu do HUDY sportu v ulici Lidická!** (to není vtip, ale pravda, vážně!)

Musíme zmínit, že jsme založili novou e-mailovou adresu, kam se můžete obracet se všemi dotazy, dalšími podněty, kritikou, ale hlavně kam byste měli posílat další články: **casopis.kolicek@hiawatha.cz**

Protože velká část z vás čte Kolíček na táborech, přejeme vám, ať si je co nejvíc užijete, nic se vám nestane a ať se vrátíte domů s hlubokými zážitky a novými zkušenostmi.

O

B

S

A

H

- 1.. Úvodní strana
- 2.. Editorial
- 3.. Obsah
- 4.. 156.- Zimní přechod brd
- 5.. 156.- Velká únorová
- 6.. 156.- Indie
- 7.. 156.- Oddílová rada
- 8.. 156.- ALKO
- 9.. 156.- Květnový výlet
- 10.. 156.- Vykradená klubovna
- 11-12.. 156.- Dorekonstrukce
- 13-15.. PaVaZS- Prak
- 16-17.. PaVaZS- Vandr
- 18.. MNHH- 22. Výročí
- 19-20.. MNHH- Stalo se
- 21-23.. MNHH- Zprávy ze světa
- 24.. LTRS- Vandr, Bobovací výprava
- 25-27.. LTRST- Vlastní tvorba
- 28-30.. Cantuta- Cesta na východ
- 31-34.. Konstruktivně
- 35.. Bambiriáda
- 36-39.. Zahraniční akce se skauty
- 40-41.. Co se děje mimo středisko
- 42-43.. Neviditelná výstava
- 44.. Sleva HUDY
- 45.. Recept
- 46.. Poděkování
- 47.. Písnička
- 48.. Úryvek z knížky, redakce

156. oddíl

Zimní přechod Brd 28.1

autor: Eliška

Sešli jsme se na Smíchovském nádraží. Po cestě autobusem jsme se konečně dostali na zastávku „Mníšek pod Brdy“, kde se k nám připojil Dan (Mamut) a my se konečně

vydali na Kytínskou louku, kde jsme se měli setkat s ostatními skauty. Cestou zasněženým lesem, kdy jsme si dlouhý pochod zkracovali hraním některých z našich oblíbených her, například DESET!, kde jsme na sebe navzájem stříšali sníh ze stromů, za kterými jsme se schovávali. Jinak jsme hráli i jiné hry, ve kterých jsme se koulovali anebo váleli ve sněhu. A pak už jsme zahlédli Kytínskou louku, která kromě sněhu byla celá poseta skauty. Trochu jsme se najedli a napili a pak jsme začali vyměňovat brdáčky (brděnky). Poté následoval nástup, kde jsme se dozvěděli něco z historie přechodu Brd a zazpívali si Skautskou hymnu. A pak už jsme se opět začali rozcházet do lesů, a když už jsme zase

šli po cestě skoro jen my, začali jsme opět hrát různé hry. A když jsme zrovna nic nehráli, stávala sem se já a Adéla obětí sněhových útoků vlčat. A to už jsme došli na nádraží, ale bohužel nás cestou opustil Matyáš, bez kterého se naše skupina pohybovala o trochu tišeji. Na Smíchovské nádraží jsme dorazili značně unaveni, ale i tak jsme si Zimní Brdy moc užili.

Velká únorová 17.2-19.2

autor: Lojza

O víkendu se náš 156. oddíl vydal za dalším tajuplným dobrodružstvím. Ve své cestě kolem světa jsme zavítali do kraje plného sněhu a ledu, a to do Ruska! Zde jsme skončili trochu nečekaně, protože létající koberec nás vychýlil z kurzu. Chvíli jsme nevěděli kam hlavy schováme, ale vše se i přes dlouhé čekání vyřešilo a my jsme se dočkali díky místní stařešině teplého čaje a střechy nad hlavou. Ale to vše pod jedinou podmínkou, že pomůžeme před nebezpečnými a nevyzpytatelnými **MONGOLY!**

Hned další den ráno jsme začali řešit nebezpečné a záluďné úkoly! Hned brzy ráno naši chatu zákeřně obsadili Mongolové, když jsme si obstarávali vodu. To víte, země ledová, voda zmrzlá! Tak naši 3 mladí bojovníci (Mates, Adam, Konrád) se chopili zbraně a chatu i přes těžká zranění získali zpět. Aby se těmto nepříjemnostem vyhli i místní obyvatelé, tak jsme vyrobili letáky, které upozorňovaly na tyto problémy. Po pořádném ruském obědě jsme vyšli stopovat prchající

Mongoly, až jsme našli jejich tábor. Jenže sníh byl moc hluboký, takže naši mladí válečníci se hned pustili do výroby sněžnic. Když už byla tma, vydali jsme se do tábora a velmi vychytrale jsme Mongoly vyhnali!

V neděli jsme zjistili, že sibiřský express má vykoupené jízdenky, takže nám nezbylo nic jiného, než se poptat na černém trhu. Každý z nás dobře věděl, jak je nebezpečný, ale hazardem jsme si vyhráli jízdenky. Ale tak snadné to nebylo! Ruská pravidla prší, pexesa nikdo z nás neznal, takže jsme se naučili rusky a protihráče přehráli! Po získání jízdenek jsme už jen museli poklidit chatu a rychle z mrznoucí Sibíře zmizet sibiřským expresem daleko na jih!! Tam nás čekají další dobrodružství!

Indie 17.3

autor: Konrád

Výprava začala brzy ráno. Sraz byl před KFC. Sešlo se nás tam hodně (píšu „hodně“, protože už ani nevím, kdo všechno tam byl). Nastoupili jsme do tramvaje číslo 20, vystupovali jsme na konečné „Divoká Šárka“. Cesta v tramvaji byla velice rušná. Matyáš, který se výpravy také zúčastnil, vyndal z baťohu rozmačkaný banán, což bylo dost nechutné. Pak jsme dorazili na určené místo. Poblíž byla louka a na té jsme si zahráli fotbal, ale s tím, že jsme mohli kopnout dvakrát, a abychom mohli kopat dál, museli jsme dvakrát oběhnout branku. Pak jsme dostali několik zpráv od špiona, který nás prý sleduje celou cestu. První jsme otevřeli a v ní byl úkol, že máme

zjistit o každém, co má rád k jídlu, jakou má oblíbenou barvu a zvíře. Moc se nám to nevedlo.

Pak jsme šli dál. Otevřeli jsme další zprávu, ve které bylo napsáno, že se máme seřadit podle měsíců, kdy jsme se narodili. To se nám povedlo, a tak jsme šli dál a dál. Bylo hrozný vedro a my jsme lezli do kopce. Pak jsme se zastavili a dali jsme si přestávku na jedné hoře, kde byl krásný rozhled. Pak jsme šli dál. Pak jsme dostali nový úkol. Neměli jsme říkat jo, ano a ne. Když jsme to řekli, měli jsme za jedno to slovo (jo, ano a ne) udělat 20 dřepů. A pak jsme šli dál a snažili jsme se přinutit ostatní říct to slovo.

Mezitím jsme šli na tramvaj a odjeli jsme na Anděl ke KFC. To je konec výpravy

Oddílová rada 18.3

autor: trpaslík žijící v klubovně

V neděli se tu najednou vyrojila divná parta lidí. Nebyli to ti malí, tihle byli větší. Bylo jich pět. Úplně mě vyrušili při snídani! Vůbec to nevypadalo, že by si přišli hrát, spíš pořád něco řešili, jako co je, co bude, co bylo a co musí udělat jinak. Prostě

Třetí den jsme hráli na Safari, bylo to fajn. A v neděli jsme jeli do Prahy, už jsem se moc těšila domů.

Květnový výlet 12.5.

autor: Verča

V sobotu ráno jsme se sešli na Hlavním nádraží v hojném počtu: Šimon, Šimon, Matyáš, Konrád, Tonda, Adina, Anežka, Ivča, Mamut a já. Nastoupili jsme do vlaku a vyjeli jsme do Jílového u Prahy, odkud nám měl jet vlak do

Šanghaje, ale bohužel náš spoj měl zpoždění, a proto jsme museli zbytek cesty dojít pěšky.

Po cestě jsme potkali čtyři mloky! A taky skoro čínského draka, ale ten náš, kterého jsme vyrobili z nás, byl děsivější (měl 6 nohou, 4 ruce, 3 hlavy a 2 ocasy), a proto utekl. Taky jsme hráli deset. A rozluštili jsme šifru o vrchu Medník, který má dokonce vlastní stránku na Wikipedii.

Po obědě se k nám přidala Klára se Zubem, ale zjistili jsme, že si musíme pospíšet, abychom se zase vrátili včas domů. Proto jsme si zahráli už jen hru na kočku a myš,

na Ninjy a prohlídli si strom ověšený hrnečky na dušičky (někde tam byl schovaný i vodník). Nakonec jsme vlak stihli a odjeli zase zpět do našich domovů.

Vykradená klubovna 2.3-4.3

autor: Mamut

Říkal jsem si, jaký to byl pohodový víkend. Člověk si odjede na vzdělávací kurz, kde se pobaví s přáteli, podívá se na účastníky zkušeným okem instruktora a zajde si do cukrárny. Co by mohlo takovou pohodu pokazit?

Když jsem se dozvěděl od Kláry, že nám vykradli klubovnu, tak jsem popravdě řečeno moc nevěděl, co si pod tím představit. Někdo vypáčil dveře a sebral nám všechny pastelky a vodovky? Nebo snad odnesl novou kuchyň? Možná sebral všechno nářadí, co tam máme?

Snad nenašel to trpasličí zlato, co tam schováváme....

Pak jsem přišel na místo činu a byl jsem opravdu překvapen. Tři pánové tam posypávali snad úplně každou věc stříbrným práškem a hledali otisky prstů. Zpovídali nás, kdo to mohl být, co se ztratilo, jak se tam mohl dostat. Popravdě řečeno tam

pánové spíše překáželi, než že by to vypadalo, že dělají opravdu něco užitečného.

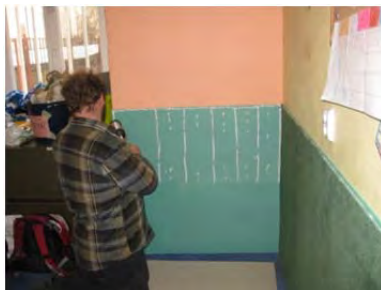
Den dva na to jsme se v klubovně sešli Já, Zbýňo, Ťap a Verča. Pustili jsme se do úklidu a soupisu toho, co se ztratilo. Velice nás překvapilo to, že si dotyčný odnesl naše zrelé vzduchovky. Méně to, že zmizela vrtačka a elektrická pila. Vysloveně nás ranila třílitrová červená šťáva a asi pět balení čajů. Smutná byla hlavně poměrně nová tiskárna, kterou pak naštěstí nakonec vrátil do klubovny MNHH 😊.

Tímto bych chtěl poděkovat všem, co nám pomohli s nápravou škody. Děkujeme, Ťape, Veru a Zbýňo a Mamute za pomoc s úklidem, Zbýňo a Bilbo s řešením pojistky, Losáku a Zube za pomoc s novým zámekem, paní Pokorná za pomoc s hledáním někoho na opravu dveří.

Dorekonstrukce

autor: Mamut

Po první fázi rekonstrukce v naší klubovně následovala ještě druhá, menší. Druhou fází odstartovalo rušení klubovny ERRORů a její úklid. Použili jsme jejich zelený koberec velikosti 4 na 2,5 metru a rozstříhali ho na pruhy o velikosti 1 na 2,5 metru. Ty jsme poté připevnili na zeď v naší velké místnosti. Museli jsme dokoupit ještě pár metrů dalšího

koberce, lepidlo a ještě jsme mezi zeď a koberec vložili izolaci.

Ač se to nezdá, tak to byla snad větší fuška než všechno ostatní. Hlavně připevňování obvodové lišty. Ukázalo se, že zdejší zdi jsou snad ze všeho, co dělníci našli. Kámen, cihly, velká místa vyplněná maltou a čert ví co ještě. Příjemné je, že jsme neprorazili žádnou trubku s vodou nebo elektrické vedení.

Ze zbytků izolace jsme vytvořili nové nástěnky a ještě přihodili klasickou školní tabuli (tu na křídly).

V budoucnu bychom chtěli, aby se v naší klubovně dalo sedět na zemi a opírat se o zeď. Teď jsme k této vizi ještě o krok blíž.

Zvláštní poděkování patří Zorce Lancové, která nám ochotně pomohla snad se vším, co se této druhé fáze rekonstrukce týkalo.

Inzerát: Kdybyste někdo měl doma malý gaučik o šířce maximálně 190cm a nevěděli, co s ním, rádi ho adoptujeme. Odstěhujeme, přivezeme nový, sestavíme nový a upečeme bábovku, dort a možná i štrúdl. 😊 156. oddíl

PaVaZS

Prak 16.3.-18.3.

autor: Žárovka, Míša

Pátek

autor:Žárovka

„Ahój.“ „Konečně, už můžeme jet“. Tak jsme teda odjeli. Na Smícháči jsme se sešli s Rapšou a se Svíčkovou a nasedli do vlaku směr Plzeň.

Půl druhé monotónní hodiny do Plzně, přiřazení k Plžeňákům (později Plzákům) a další dvě hodiny v osobáku a pak ještě půl hodky přecpaným motoráčkem, kde ještě ke všemu prudil průvodčí. Dědek jeden! „Tak kudy do té školy?“ „No, nejspíš po cestě.“ Pak se došlo do školy, zabydleli jsme se v kreslárně, každá lavice tam má tácek na ořezávání tužek, a sešli jsme se v tělocvičně. Po rozdělení do skupinek jsme se vydali hledat DNA ufonů, kteří se rozsekali před školou. „No dobře, ale oni tu pořád běhají a ...“ „BUM...BUM...BUM...BUM“ „Co to bylo??? Já se tam bojím jít...“ To by jen Fido a polystyrénová trubka na plavání, s níž ustavičně mlátil do země. Jinak to bylo běhání po neznámejch prostorách Kolinecký školy a sbírání lightsticků a zdrhání před ufony. „KONÉÉÉĆ!“, vyhrála skupinka Tři. „Každý si můžete vzít tři lightsticky a buď si hrajte, nebo si dělejte, co chcete“. Tím pátek skončil.

Ráno nás všechny vzbudili v 7:45 a v 8:00 jsme museli být venku na rozcvičce. Museli jsme 2x oběhnout hřiště, na kterém byl štěrk. Poté byla snídaně. K ní jsme měli rohlík s máslem.

Následoval program: Měli jsme si utvořit skupinky po 7. Podle prvního rádce jsme měli první „schůzku“ (dlouhou asi jednu a čtvrt hodiny) a podle druhého rádce jsme měli druhou „schůzku“ (dlouhou také asi jeden a čtvrt hodiny). Pak byl oběd a po něm následoval další program. Podle mapy jsme obcházeli různá stanoviště. Na začátku jsme si měli vylosovat číslo stanoviště, dojít na něj a od něho pokračovat na další. Hru jsme začali ve tři hodiny odpoledne. „**START!!!!**“ zahlásil jeden z vedení „a v šest večer ať jste tady!!!“ Tak jsme vyrazili. První stanoviště bylo na hřišti, druhé bylo na louce, třetí bylo v lese a čtvrté a osmé a sedmé a deváté bylo také v lese, páté bylo u potoka a šesté opět na louce. Večer bylo vyhlášení

soutěže, pak byla soutěž o zemích a nakonec byla UPÍŘÍ HRA!!!! Skončili jsme o půl jedné a rázem jsme všichni usnuli.

„No tak, vstávejte...rozcvička dneska nebude.“ Tak jsme vstali a vydali se na nedaleké hřiště (bylo přímo před školou), kde jsme dostali instrukce k dopolednímu programu. Měli jsme možnost rukodělek, motokár a vysoké lanové překážky. Kluci jezdili jak zběsilí na motokárách, na laně byl Zdeněk docela překvapen. Když lezl první kluk nahoru, říkal: „po těch tramvajích, nebo jak se tomu říká, se to dá taky přejít, ale to dá asi jen ňákej frajer“ a hned druhý kluk to po nich přešel a Zdeněk jen valil

oči. „No, jak to říct. Bylo to z fajn perspektivy, ale to lano se mi klepalo pod nohama“, na rukodělkách se dělalo fimo a

bambule z vlny a podobný. Pak jsme uklízeli ve svých třídách a přišla na řadu hra, při které si každý tým řekl číslo a podle toho dostal místnost k úklidu. Pak se doladřovaly detaily a šli jsme na vlak. Cesta by mohla být kratší, ale protože byla neděle odpoledne, tak se to dalo předpokládat... Na Smícháči jsme jako vždy utvořili kolečko a s hlasitým RAZ, DVA, TŘI, AHOJ! se rozloučili. Žárovka

Letošní vandr s oddílem Paráda a Vlčáci se konal u Karlštejna.

První den, kdy jsme dorazili především ve večerních hodinách do lesnické chaty v lese, jsme hráli po

zabýdlení se v chatě frisbee, někteří se však šli také koupat do blízkých potůčků a studánek a někteří zase prozkoumávali blízké, sice malé, ale velmi hezké jeskyně, v kterých byl hezký chládek.

Druhý den se šlo do Berouna, kde jsme nakoupili nějaké ty buřty na večer a i osobní občerstvení. Během cesty jsme se vyfotili u jedné z propastí, kterou jsme také míjeli. Fotky můžete najít na stránkách PaV. Cestu si snad asi všichni užili, protože ke konci si každý mohl zvolit, jestli pojedete zpět k základně vlakem, nebo jestli půjde pěšky. Bylo celkem jasné, že asi 80% lidí jelo nakonec vlakem, z důvodu jak fyzické, tak psychické únavy.

Po vrácení na základnu, se skupinou, která jela vlakem, jsme začali připravovat ohniště na večer a asi všichni doufali, že nebude večer pršet. Nakonec nepršelo a vše dopadlo dobře, včetně skupinky, která se vrátila o nějakou tu hodinku později, ale vrátila. Večer bylo očekávaný oheň, na kterém byly skvělé buřty,

a další plus bylo, jak jsem již zmiňoval, že nám tentokrát počasí přálo a nepršelo. Bylo nádherně.

Poslední den jsme dorazili pěšky na vlak v Srbsku, který nás

odvezl na Smíchovské nádraží, odkud jsme jeli na Nové Butovice, kde se uskutečnilo překvapení pro naši milou Ajku, která měla sedmnácté narozeniny. Překvapení bylo ve formě dortu, Gymi, zpěvu, blahopřání a proslovu.

Nádherně prožitý víkend.

Děkuji oddílu Paráda a Vlčáci.

Kazitábor

autor: Áďa

Kazitábor déšť

Rudozlatý plamen ozářil tváře.

Tichem se nesla váhavá píseň,

(byla to Červená se line záře.)

Na kraj pak padla chmurná tíseň,

Jak temnota klesala,

dolů do údolí,

tak tma tiše volala

a padala do polí.

Zašuměly tiše kapky,
váhavé rty pronášely slib.
V lese cupitaly malé tlapky.
Vyprahlá pole se hned měla líp.
Zručné ruce zavíraly stany,
oheň uprostřed kruhu zhasínal,
mokly louky, polí lány
a déšť se tiše smál.

Struny kytary přestaly se chvět,
zklamané děti usínaly ve spacácích,
blesk znovu rozsvítil svět,
nocí se nesl dál dešťův smích.

Hučící voda potoka
odnesla ledničku podél břehů.
Lávka nebyla dost vysoká,
plave teď směrem k luhu.
Snad slunci umřel dávný přítel,
že se schovalo za mraky.
Deštníky plnily svůj účel,
když smutné tváře odvezly vlaky.
Louka připomínající bažinu,
domov příšer a komárů,
pár starších uklízí lučinu
a kufry krčí se v hangáru.

autorka: Ád'a Čadková

Minnehaha

22. výročí

autor: Minnehaha

Jak už to bývá, rok se s rokem sešel a Minnehaha oslavila svoje 22. výročí od založení oddílu. Celý den, který se konal v CMŠ Srdíčko, která nám ochotně zapůjčuje své prostory, se nesl v duchu tohoto čísla. Jen osob bylo trošku víc, a to skoro dvakrát. Hra na babu ve dvaceti dvou podobách nebo hra, při které jsme plnily dvacet dva úkolů, nás velice zaujala. Obzvláště nejdelší had z oblečení, které jsme měly na sobě, nás velice pobavil. Stejně tak jako procházka do místa, které dobře známe, tedy do naší klubovny. Akorát než jsme tam vyrazily, musely jsme rozluštit nelehké šifry. Nakonec jsme se podivovaly, kolik výborných akcí jsme měly za posledních pět let, a složily jsme oslavnou báseň, která charakterizuje náš oddíl. Jen jsme na pomoc měly dvacet dva velice zajímavých slov, např. – husa, signál, družice. Na závěr nás čekal oddílový rituál, kde jsme si tradičně připomněly báseň o Hiawathovi. Celou povedenou akci završil výborný dort a spousta pamlsků, na kterých jsme si výborně pochutnaly. Do příštího roku doufáme, že se sejdeme alespoň ve stejném počtu 41 členů a užijeme si to alespoň tak jako letos!

Sběratel doplatil na svůj koníček

27. 5. 2012, Michigan- Peter Green (46) doplatil na svůj dlouholetý koníček. Otročí ve svém domě

po rodičích už čtvrtým dnem. Policistům se nedaří vyjednávat s tvrdohlavými otrokáři.

Peter již od svých 18 let sbírá šachové figurky a šachové hrací plochy. Pro tuto zálibu se rozhodl po

několika neúspěšných šachových soutěžích. Peter je slavným majitelem 143 kompletních šachových

souprav a dalších 609 figurek. Jeho nejstarší kousek je starý 2003 let. Pyšní se i originálními

figurkami z cukru, ledu či slonoviny. Jeho věž, která měří jen 0,1 mm, byla zapsána do knihy

rekordů jako nejmenší figurka na světě. Ve středu se zúčastnil dražby sady obřích vzácných figur

z minulého století. Největší měří 197 cm! Tato sada ho přišla v přepočtu na 3 miliony korun. Do

svého domu si figury nechal převést speciální dodávkou ihned po dražbě. V noci se však stalo něco

neuvěřitelného! 32 figur postupně ožilo a v domě způsobilo zkázu. Zničily veškeré vnitřní zařízení

domu a vítězná černá armáda si ze svého majitele udělala otoka. Zoufalý Peter se nemůže hnout ze

svého domu a na sociální síti zveřejnil: „ Nemám chvíli klidu, střelec chce uvařit kávu, koňovi musím

česat hřívu a věži drbat záda.“ Sousedí se lekli anarchie, která vládne u Petera v domě, a zavolali

policii. Policisté nejprve odmítali k takovémuuto případu přijet. Nakonec se k domu vydali a nevěřili

svým očím. V zahradní síti ležel pěšák, další dva hráli badminton a nekompromisní královna nutila

Petera 51 hodin v kuse hrát na klarinet. Policisté zahájili střelbu do obřích figur, ale nemělo to žádný

účinek. V současné době byli k případu povoláni policejní psychologové, kteří s králem vyjednávají o

ústupu.

Před týdnem byli policisté České republiky přivoláni k velmi zvláštnímu případu. Šlo o krádež opravdu nevidanou. Ve vesnici Klustoprdy se pohádali dva sousedé a jeden z nich, pan Kvíčala, přivolal policii, aby případ pořádně vyšetřila a pomohla mu. Jeho soused Michal Ručník mu prý ukradl jablka z jeho malé jablůňky, která stojí u plotu oddělující zahrady těchto dvou sousedů. Policisté tedy obvinili pana Ručníka z toho, že ukradl svému sousedovi Kvíčalovi celou úrodu jablek a na jejich místo napíchal klobásy. V rámci vyjasnění věci si strážci zákona pozvali oba aktéry k výslechu. A neboť se jim tato historka zdála opravdu podivná, vyslýchali pana Kvíčalu skoro dvě hodiny. Po dvou hodinách výslechu si pan Kvíčala vzpomněl, že na tom byli se svým sousedem

Michalem Ručníkem domluveni a dělají to tak již celé roky. Ručník byl tedy zproštěn obžaloby a Kvíčalu převezli i s jeho zbytkem klobás (zatím snědl asi jen čtyři) do psychiatrické léčebny.

Zprávy ze světa

autor: Minnehaha

Japonsko

Světově známá kočička Hello Kitty čelí obvinění ze šikany dětí, které údajně dlouhodobě nutí k tomu, aby ji neustále zdravily (pozn. redakce hello = ahoj). Japonská krasavice toto obvinění odmítá.

Karibik

Neohrožený pirát Jack Sparrow vyplul ze svého karibského přístavu, aby mohl čelit nejhoršímu. Chce zvrátit zánik tradičního řemesla pirátství. Je proto nucen vynaložit své poctivě ukradené bohatství na budování převýchovných škol, kde se budou novodobí internetoví piráti učit, jak skutečně surfovat po moři.

Nebraska

Americký středozápad a jih je typický četným výskytem tornád. Tamějším obyvatelům už přetekla trpělivost a podali trestní oznámení na neznámého pachatele, který jim v převlečení za tornádo odnáší věci, kdykoliv se mu zamane. Poslední útok tornádkého lupiče, jak mu obyvatelé Nebrasky přezdívali, zapříčinil krádež automobilu, zubního kartáčku a psí boudy pana Baráka Obavy.

Česká republika

Evropská Unie vydala směrnici o zákazu vývozu českého Krtečka do zahraničí. Údajně z obavy velkých finančních tunelů, které by mohl Krteček napáchat. Fakta ze života krtků

o tom, že jsou slepí a hrabou od sebe a ne k sobě, bohužel k odvrácení zákazu nepomohla. Z tohoto důvodu doporučujeme na zahraniční cesty přibalit do batohů jiné plyšové mazlíčky.

Nový Zéland

Nový Zéland dostal pokutu ve výši jedné miliardy novozélandských dolarů za to, že používá nelegálně titulu „nový“ již 105 let. Nyní se musí přejmenovat na Starý Zéland. Obyvatelé proto uvažují, zda nebude jednodušší přejmenování na „Bývalý Nový Zéland“ nebo „Dávno Nový Zéland“.

Austrálie

V Austrálii plánují zfilmovat nejsmutnější milostný příběh všech dob, který se na jižním kontinentu odehrál. Před deseti lety se chudý chlapec Ian James Thorpe setkal s dívkou svých snů a bohužel dříve, než ji dokázal oslovit, dívka odjela a už ji nikdy neviděl. Ian byl velmi chudý, a proto nemohl cestovat po světě a svou lásku hledat. Aby se ke své lásce dostal, začal se učit plavání, až se stal jedním z nejrychlejších plavců světa. Jeho plán ztroskotl na tom, že do vnitrozemí všech států se nedá doplatit, a tak se nyní pokouší najít svou lásku prostřednictvím bumerangu.

Česká republika

Opět vás musíme informovat o světově proslulém dívčím oddíle Minnehaha z Prahy. V nedávné době se nejmladší skupince tohoto oddílu (přezdívána Světlušky) podařilo vyhrát v závodě Světlušek a Vlčat. Díky této skutečnosti může Česká republika zastavit výstavbu dalších jaderných elektráren a nechat si levně a ekologicky svítit od Světlušek. Bohužel to pro děvčata znamená, že již nebudou chodit do školy a budou tvrdě makat v elektrárně.

Česká republika

Dne 26.4. zavítala slavná zpěvačka Lady Gaga opět do Prahy. Její poslední koncert v České republice měl velmi velký úspěch, a to nejen kvůli nezapomenutelným hitům, mezi něž patří například Pocker face atd., ale i díky svým neobvyklým kostýmům. Českým fanouškům se mimo jiné představila se zcela novým, extravagantním doplňkem - zlatými parohy z pravého zlata. A jaký měl tento doplněk ohlas? Velký!

Francie

Meteorologové jsou zmatení! Již dva týdny se přes území Francie přehánějí barevné mraky. Nejprve se meteorologové domnívali, že jde o zvláštní druh duhy, ale ne. Nejnovější výzkumy ukázaly, že by se za pár dní měl nad Francií a oblastmi sousedících států strhnout déšť z gumových medvídků. Francouzská vláda proto vyhlásila na celém "postiženém" území tzv. bonbónové prázdniny.

Saúdská Arábie

Asi jedenačtyřicetiletý muž chtěl vykrást luxusní vilu jednoho velmi bohatého manželského páru. Byl na to pořádně vybaven, jenže při odchodu se chtěl dostat oknem pryč a zůstal v okně zaháknutý za nohavici. Když se majitelé domu vrátili z práce, čekalo na ně nepříjemné překvapení-zloděj visící z okna. Vysvobodit ho museli až policisté.

Rakousko

Stal se zázrak! Doposud nemožný jev se nyní zapíše velkým písmem do historie alchymie. Rakouští vědci žasnou nad tím, co dokázali, podařilo se jim totiž vyrobit první kámen mudrců. Zatím se ale neví, na co přesně se použije.

Letorost

Vandr

autor: Pepi

Sejdeme se na srazu
a pojedeme ke srázu.
Pak pořád jdeme,
až už nemůžeme.
Batohy nás táhnou k zemi,
ta tíha je k nevydržení.
Bože bože já už chci spát moc,
protože se brzy setmí a bude noc.

Bobovací výprava 23.3-25.3 autor: Kačka a Mariánka

Sraz byl na Nových Butovicích (jako vždy). Jeli jsme metrem na Černý most a odtamtud jsme jeli autobusem do Vrchlabí. Potom jsme šli **příšerný** kopec nahoru k chatě (a to sněhem, bahnem a močálem). Cestou jsme asi milionkrát spadli, třeba po kolena do močálu. Nahoře už nás čekalo pár lidí. Navečeřeli jsme se a šli jsme „spát“. Ještě večer nám jedna vedoucí řekla, že máme velký průšvih, protože je to chata Trautenberka. Ráno jsme vstali, nasnídali se a šli hrát hry. Pak jsme stavěli bobovou dráhu a dělali závod psích spřežení – jeden člověk ve skupince byl jezdec a ostatní byli psi. Naše skupinka prohrála.)-: Po závodě jsme sjížděli tu bobovou dráhu. Přišel tam takový týpek v sandálích (bez ponožek)

a my jsme mu obalovali nohy sněhem. Večer jsme šli do sauny, která tam byla. Po sauně jsme skočili do ledového rybníčku plného žab. A pak jsme „spali“. Ráno jsme běželi do vedoucích sehnat kachnu, abychom jí udělali Trautenberkovi. Když jsme mu ji upekli a donesli, přiběhla Anča, že Trautenberkovi vypadl zub a jídlo nechce. Tak jsme se naobědvali a jeli domů. Dolů se šlo mnohem líp.

Ostatní tvorba

autor: různé

ZVaS

autor: David (PJ)

Útok Vikingů

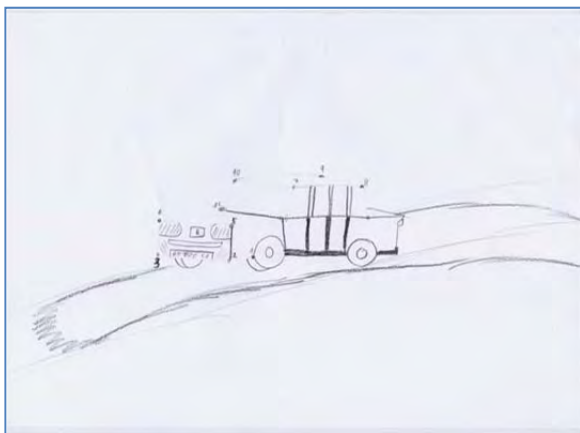
autor: Ferda

Indiánské tee-pee a Ivo jelena

autor: Honza

Cantuta

Cesta na východ

autor: Vydra

V květnu jsme se s Cantutou rozhodli podniknout cestu na východ. Protože jsme však na výpravu měli jen jeden víkend, bylo jasné, že se nedostaneme dál než do Slezska... Ale co tam? Jsme přeci zpěváci, tak bychom měli zpívat, ne? Ano, ale kde? Hm, co třeba v Bašce? A proč zrovna v takové malé víscce? Protože v Bašce sídlí Lašský smíšený pěvecký sbor Baška a v květnu se tam koná Mezinárodní festival pěveckých sborů. Aha, to zní zajímavě... Tak jsme si řekli, že se zúčastníme. ☺

Před odjezdem panoval zmatek... Jak nacpat celý sbor do aut? Dvacet čtyři lidí se přeci musí do pěti aut vejít! No jo, ale některá auta vyráží už v pátek odpoledne a jiná až v sobotu brzy ráno. Navíc Saip bude na služební cestě a připojí se k nám s autem až u cíle. Liška chce zase spojit užitečné s příjemným a udělat si romantický výlet do Ostravy. A Vitamín tak rád jezdí vlakem... Po několika desítkách minut těžké kombinatoriky se Marbuelovi za přispění Míly a dalších podařilo našukat výslednou kombinaci, kdo s kým a kdy pojedou, do chytré malé krabičky.

Nejzábavnější cestu měla zřejmě posádka ve složení: David, Ještěř, Pedro, Bukaj a Gábina. Pánové většinu cesty rozebírali auta. Ne, nerozebírali je doopravdy, i když Bukaj by určitě rád, jen si o nich povídali. No a když už to trvalo pár hodin, tak se Gábina rozhodla změnit téma a zapojit se tak do hovoru... Co

říkáte na to Rusko? Kluci koukají nechápavě. No hokej přece, včera hrálo Rusko s Dánskem. Aha, jo... Tím byla konverzace na sportovní téma zcela vyčerpána. Hudebníci se v nich zkrátka nezapřou.

Prvním cílem naší cesty bylo najít hotel Centrum ve Frýdku-Místku, kde nás pořadatelé ubytovali. No řekněte, kdy váš oddíl naposledy někdo ubytoval v hotelu? Zpívat ve sboru má zkrátka své výhody. ☺

V sobotu ráno jsme oficiálně zahájili naše malé dvoudenní turné po Slezsku. Nejprve se ale bylo třeba pomodlit, aby se festival vydařil, a tak jsme zajeli na slavnostní zahájení a mši svatou do Bašky. Pan farář byl vskutku bodrý chlapík. Chvílemi jsme nabývali podezření, že skutečný, starý a vážný pan farář leží doma s chřipkou, zatímco tento veselý, prostý člověk za něj zaskakuje v kostele.

Po požeňování festivalu od milého pana faráře jsme se přemístili do Hodoňovic na zahajovací koncert. Příjemně nás svými hlasy překvapil Dívčí komorní sbor CZKW z Třince. Laťka tedy byla nastavena vysoko. Naobědvali jsme se a odjeli jsme zpět do Bašky zkoušet na náš večerní koncert. Tamní kulturní dům bohužel nemá dobrou akustiku, takže jsme se už na zkoušce trochu trápili. Jediné, co nás utěšovalo, bylo již ověřené pravidlo, že čím větší propadák je generálka, tím lepší je vlastní koncert.

Své vystoupení jsme ustáli a obdivovali se ostatním sborům, které se možná i díky odlišnému repertoáru poprali s nepříznivou akustikou o něco lépe. V našich lidových písních

bylo zkrátka slyšet všechno, jen my na pódiu jsme pořád měli pocit, že neslyšíme nic.

Společným koncertem se sbory z Kraslic a z Bašky však večer teprve začínal. Přímo v kulturním domě nás čekalo místními skvěle připravené občerstvení pro hladové žaludky i mlsné jazýčky a pravá slezská zábava. ☺ Jeden zanotoval nějakou lidovku a hned zpívali všichni. Pánové a mladíci z Bašky si skočili domů pro nástroje a kapela vyhrávala o sto šest. My jsme zas ukázali Baškovským, jak Pražáci umí polku, a vůbec jsme si celý večer náramně užili.

V neděli dopoledne byl závěrečný koncert ve Staříči v kostele Nalezení sv. Kříže. Tentokrát jsme neponechali nic náhodě a vytáhli jsme esa z rukávu. Našimi oblíbenými spirituály jsme rozproudili krev nejen sobě, ale i posluchačům. Myslím, že na tak rozdováděný Praise his holy name jen tak nezapomeneme.

Škoda jen, že je příští Mezinárodní festival pěveckých sborů Baška až zase za dva roky. Už teď se těšíme na další ročník.

Vánoční koncert 2011

Podzimní soustředění 2011

Skautský pěvecký sbor **Cantuta** Vás srdečně zve na své
pražské koncerty:

9.9. v kapli Sacré Coeur, Holečkova 31, od 16:00

Více informací na adrese www.cantuta.cz.

Nahrávání ve studiu

Napříč oddíly

Konstruktivně 2012 24.2-26.2

autor: Zbýňa

Pod názvem „Konstruktivně 2012“ se letos skrývala tradiční výjezdní porada vedení střediska. Konala se v Hradci Králové ve Skautském domě tamějšího střediska K. Šimka. Na programu byl především roving na středisku a řešení personálních nedostatků.

První na místo dorazil zřejmě Bajt, který to měl kousek od své hradecké koleje, následován Bilbem a Brčkem s jejich mrňavou Sašou. Vzápětí jsem dorazil i já a přivezl s sebou veledůležité osoby. Ťapa, která pro nás celý víkend připravovala, a Syslu s Mírou, kteří se měli starat o naše plná břicha.

Ostatní se zatím blížili na místo vlakem a snažili se uhodnout, kdo je kdo. Tedy v aktivitě, kterou pro ně připravila Ťap na cestu. Hned, co jsme se všichni sešli na základně (...no, chvíli trvalo, než jsme se přesunuli z dětského koutku do vedlejší místnosti), nás Ťap seznámila s plánovaným průběhem víkendu. :-) Po výborné večeři jsme se pustili do vyhodnocování aktivity z vlaku. Úkolem každého bylo poznat ostatní účastníky

**Konstruktivně
2012**

víkendu podle jejich profilů. Víte, kdo má rád seriál Vyprávěj, kdo nejradši zdlábne lasagne nebo kdo

chtěl být jako malý bojovým pilotem :-) I zbytek večera jsme strávili v hravém duchu u některých ze střediskových deskovek a jiných her. Mimo to tu ještě byla dvouměsíční Saša, která šla z náručí do náručí, všichni se rozplývali, jaká je krásná, strýček Kulan pro ni maloval veselé obličejky a vždycky se našel někdo, kdo ji utišil důkladným hopsáním na rehabilitačním míči.

Druhý den po snídani nás čekala taková středisková síň slávy. Místnost plná toho, co se za poslední rok ve středisku událo – články, fotky, zápisy z rad. Když jsme do sebe pěkně nasáli všechny minulé události, vyrazili jsme na zahradu, trochu si zaběhat při hře s abecedou. Po hře jsme se rozdělili na dvě skupiny a každá měla programový blok s jiným tématem. Jedna se zabývala střediskovým rovingem, druhá pak nedostatkem aktivních dospělých a řešením dané situace. Po obědě se pak skupiny vyměnily. Tak vznikly ke každému tématu dvě varianty případného řešení. Odpoledne nás zase čekalo několik hříček venku. Tentokrát oblíbené hry v našich oddílech. A tak jsme hráli třeba na mrkacího vraha anebo na tajemného předcvičovatele, kde to Bajtovi moc šlo, až do doby, kdy nás všechny otočil zády a nikdo už dál neviděl, co má dělat. :-) Celý blok hříček jsme pak uzavřeli pokusem o rozpletení nejzauzlenějšího pletence rukou, jaký jsme kdy vytvořili. I přesto, že jsme byli velice konstruktivní, nepodařilo se. Večer se dále pokračovalo v řešení rovingu a personalistiky. Tentokrát už obě skupiny zároveň dávaly dohromady společné řešení obou záležitostí. Znovu se tak obnoví střediskový roverský program, tentokrát už s jasně

danou spoluúčastí roverů na jeho přípravě, a také od letošního roku začnou oddíly společně plánovat střediskové akce a těm pak časově přizpůsobovat své vlastní programy.

Když už jsme se úplně vyčerpali, dali jsme si lehčí večeři a pod vedením Bajta se vydali prohlédnout si Hradec. Cesta lesoparkem podél Orlice rychle ubíhala, až do chvíle, kdy končila přehrazena železným plotem. Nevzdali jsme se, slezli ze svahu až téměř k hladině řeky, protáhli se konstrukcí rozestavěného mostu, pak znovu zdolali pořádně příkrý sráz, očistili boty od bahna a už jsme byli skoro v historickém centru města. Tam jsme měli objednanou prohlídku na Bílé věži, ze které byl úchvatný výhled na celý Hradec, a kdyby nebyla tma, byly by určitě vidět i Orlické hory a Krkonoše. Zpátky jsme šli kolem Filosofické a Pedagogické fakulty, které uzavírají známou Gočárovu třídu, pak podél Labe k soutoku s Orlicí a pak už vilovou čtvrtí, kde se nacházela skautská základna. V okamžiku, kdy jsme vstoupili do místnosti, kde se jedlo, jsme se málem posadili na zadek rovnou ve dveřích. Čekala nás tam úžasná hostina, stoly se doslova prohýbaly pod spoustami jídla. Domácí houstičky s třemi druhy ochuceného másla, pečené maso, patatas bravas a spousta dalších úžasných výtvorů od Sysly s Mírou. Potom, co jsme dostatečně uspokojili své chuťové pohárky, přinesl Bilbo kytaru a rozběhla se volná zábava. Zpívali jsme, Bajt vytvářel lihovkou ohromující tetování Kláře, až vypadala jako pořádný mořský vlk, někteří si jen povídali a jiní poctivě houpali Sašu, aby to tam s námi

vydržela. V závěru večera a časných ranních hodinách jsme pak ještě hádali filmy z pantomimy. Taková naše oblíbená genderová bitva. Na to, abych mohl říct, jestli vyhráli kluci nebo holky, už jsem byl na konci moc unavený. Ale užili jsme si to.

V neděli už nám nezbývalo nic jiného, než uklidit po sobě základnu, zaskákat si na místní trampolíně, rozloučit se a především velmi poděkovat Ťapovi, která to vše tak bezvadně zorganizovala. Takže ještě jednou: „Díky, Ťape!“.

Heslem letošní Bambiriády bylo NADŠENÍ I ZKUŠENOST. A jako znak byly dvě kačenky představující nadšení a zkušenost.

Byla tam spousta stánků s různými volnočasovými aktivitami, různými dalšími stánky př: sluníčko, právo, vojáci...

Děti si tu mohly tím pádem vyzkoušet spoustu zajímavých věcí. Vyhrát spoustu cen, získat nové zkušenosti, inspirovat se, hlavně se pobavit, pohrát a odpočinout si.

Na pódiu se představovaly další volnočasové aktivity, tance, zpěv a spousta dalších. Rozdávaly se tam i odměny za zpěv a recitaci, dostávaly zajímavé knížky...

V jednom z mnoha stánků si mohli děti i dospělí vyrobit kachničku či jiné zvířátko a buď si ho mohli odnést, nebo ho tam nechat, aby se vydražila na Aukru a tím pomohla na dobrou věc.

Bambiriáda se konala v 18 městech v České Republice: v Českých Budějovicích, Českém Brodě, Českém Těšíně, Chebu, Chomutově, Chrudimi, Ivančicích, Jihlavě, Liberci, Náchodě, Ostravě, Třinci, Bohumíně, Plzni, **Praze**, Rychnově nad Kněžnou, Zábřehu a ve Zlíně.

Samozřejmě, že tam svůj stánek měli i skauti. Měli tam velký stolní fotbalík, kde místo panáčků byli lidi, velké piškvorky a to, co nejvíce zaujalo - zatloukání hřebíků.

Zahraniční akce se skauty

autor: Zbýňka

Až budete plánovat akce na příští léto, zkuste se zamyslet, že mezi těmi skautskými nemusí být jen tábor nebo nějaký zážitkový nebo vzdělávací kurz v Čechách. Co třeba vyrazit někam do ciziny? Ať už se jedná o jakýkoliv věk, vhodná akce se určitě najde. Z těch velkých mezinárodních se jedná třeba o některé z následujících:

Mladší děti (kolem 10 let) mohou vyrazit na některé z **národních jamboree** (skautských setkání), která pořádají skautské asociace v jednotlivých zemích a relativně často umožňují účast i nižším věkovým kategoriím. Např. letos byla možnost vyrazit na národní

jamboree do Německa, konkrétně Kolína nad Rýnem, kam nás pozvali skauti z Bonnu, se kterými jsme loňské léto po 6 dnů tábořili na okraji Prahy.

Děti od 11 do 16 let mohou vyrazit třeba na **Intercamp**. Ten sice není o prázdninách, ale v čase Svatodušních svátků – 50 dnů po Velikonocích. Vzhledem k tomu, že akce je třídní a v západní Evropě mají v té době na rozdíl od ČR volno, je potřeba děti uvolnit minimálně na jeden den ze školy. V loňském roce jsme se zúčastnili Intercampu v Belgii. Sice nás nebylo mnoho, ale vůbec to nevadilo a pěkně jsme si akci užili. Dva dny programu na tábořišti, kde bylo nepřehledné množství různých aktivit, mnohdy dost netradičních, jeden den jsme pak byli na výpravě po okolí tábořiště a poznávali tamější region proslulý výrobou pálených cihel. Akci jsme si prodloužili ještě o další dva dny, kdy jsme cestovali po Belgii a navštívili Brusel, 70m vysoký lodní výtah a projeli se na lodi po přístavu v Antverpách, 11. největším na světě.

Ve věkové kategorii **13 – 18 let** se nabízí relativně levná varianta tohoto druhu akcí. Jedná se o **Středoevropské jamboree**, kde se o pořadatelství střídají skautské asociace Česka, Slovenska, Maďarska a Polska, účastní se ale mnohem více než jen tyto 4 národy. V roce 2010 přijeli skauti z celkem 17 zemí světa. Této akce (Concordie 2010) jsme se také účastnili a byla pro všechny zúčastněné příjemným zážitkem.

Akce, které se koná v průběhu srpna a je určena pro roverský **věk (od 16 let)**, se jmenuje **Roverway**. Letos se koná ve Finsku. Účastníky čekají 4 dny putování po finské

přírodě, 5 dní táboření, finská sauna, cestování za polárním kruhem, různé společné projekty, výzvy a nová přátelství. U roverských akcí už je většinou vyžadována větší míra iniciativy jednotlivých účastníků nebo skupin. Není to jen pasivně přijet, pobýt a zase odjet, ale i o tom, něco si pro danou akci připravit: aktivitu, drobný projekt na vybrané téma. Není to nic extra obtížného a pro aktivní rovery by to neměl být problém, ale spíš zábava a zároveň výzva připravit si danou věc co nejlépe a inspirovat ostatní.

Pro **rovery a rangers od 18 do 25 let** je tu **Rover Moot**. V roce 2013 se bude konat v Kanadě. Účastníky čeká 11 dnů cestování po Kanadě, bude kladen důraz na vlastní iniciativu a možnost zvolit si různou „cestu“ jejich programu.

Jako Svatý grál skautských zahraničních setkání se pak vyjímá **celosvětové jamboree**, které se koná vždy jednou za čtyři roky. 22. ročník se roku 2011 uskutečnil ve Švédsku. Se svými více než 40 tis. účastníky se po nějakou dobu stalo 27. největším švédským městem. Jamboree je určeno skautům ve věku **od 14 do 17 let**. Čeká je opět pestrá směsice různých aktivit, poznávání kultur jednotlivých zúčastněných zemí a jako vždy je vyžadována trocha vlastní iniciativy. Příští Jamboree se koná roku 2015 v Japonsku a doufám, že tentokrát budou v českém kontingentu i zástupci našeho střediska.

Toto vše byl jen malý výčet všech různých možností, kam se vydat na pořádnou skautskou zahraniční akci o prázdninách i mimo ně. Vzhledem k tomu, že na každé

z nich je potřeba se aktivně zapojit, a to každý jednotlivě i po skupinkách, pěkně aktivně si v praxi procvičíte vaši angličtinu, která je v drtivé většině hlavním komunikačním jazykem, případně i jiné jazyky, pokud budete mít chuť se bavit s jednotlivými delegacemi z cizích zemí v jejich mateřštině.

Roverům a zvláště dětem bych tímto chtěl vzkázat, aby se nebáli zúčastnit se, zkusit si cizí jazyk, být iniciativní. Když si nevíte rady, vždycky se najde někdo ochotný, kdo vám pomůže. Pro rodiče je podstatné především to, že podobné akce jsou pro děti opravdu přínosné a rozvíjející, starší děti a roveři pak často získávají nové přátele ze všech možných koutů světa. Podobný typ akcí bude naše skautské středisko podporovat a doufáme, že účast na nich bude stoupat. Je to opravdu zážitek, který má hodnotu!

A pokud vás příliš netáhnou skautská setkání a cizí akce, zvláště pro rovery a starší je tu vždy možnost uspořádat nějakou vlastní expedici do zahraničí. Co třeba Litevská jezera a říčky vinoucí se mezi lesy a parta kamarádů na kanoích? Nebo trek přes švédský NP Sarek a Padjelanta až do Norska k pobřeží Atlantiku? A co třeba takové Maroko, pohoří Allas, písečné duny, horký mátový čaj a berberské osady? Nápadům se meze nekladou a to, že jste sdružení do skautského střediska, vám pomůže snadněji všechny vaše nápady uskutečnit. Přece ve více lidech se to vždycky lépe táhne!

Volné

Co se děje mimo středisko

autor: Bilbo

Kolíček své čtenáře poctivě informuje o dění v oddílech a také našem středisku. Občas sem dolehne i něco málo z dalších skautských okruhů – v posledním čísle to byla třeba reportáž z čekatelských zkoušek či uctění památky prezidenta Václava Havla. Z pověření redakce zkusím vyjevit, co naše středisko obklopuje a jak vlastně skautská organizace funguje.

Nejblíže našemu středisku je okres Praha 5. Vždy několik středisek je spolu na jednom okrese, což jim umožňuje spojit síly pro něco užitečné – v nedávné minulosti to tak byl čekatelský kurs Jetel, který společně pořádali lidé ze středisek napříč okresem. Okres každoročně pořádá základní kolo skautských závodů. Jeho pozornost je zaměřena také na rovery, pro které jsou připraveny neotřelé víkendy, či rádce skautských družin, pro které se koná rádcovský kurs.

Na Praze 5 najdeme střediska Vatra, Mawadani, „5. květen“ z Radotína, a naše středisko, které je z nich také největší. Okres řídí okresní rada, složená mimo jiné z vedoucích středisek, v čele s předsedkyní Janinou.

Řadu společných věcí mají i skauti na území celé Prahy – a pro jejich společnou domluvu je tu takzvaný Pražský kraj A. B. Svojsíka. Skauti z různých okresů a jejich středisek tu mohou spolu pracovat na známých či

nových akcích, mezi které patří třeba tradiční Zimní přechod Brd, nová ekologická akce Vyrůst mezi stromy, účast pražských skautů na Bambiriádě, krajské kolo závodů nebo akce spojené s Betlémským světlem kolem Vánoc (např. Betlémská tramvaj či pošta). Do této skupiny patřily i pietní akce po úmrtí pana prezidenta Havla. Záběr aktivit kraje pokračuje přes vzdělávací akce – semináře pro vedoucí oddílů či hospodáře, zdravotnický kurs – až k takovým věcem, jako je podávání žádostí o granty pražského magistrátu.

V Pražském kraji najdeme 9 okresů, Praha 5 patří mezi ty střední. Kraj řídí krajská rada v čele s předsedou Kšandou. Pro vedení účetnictví a vyřizování grantů zaměstnává kraj na pár hodin měsíčně asi tři zaměstnance.

V Praze sídlí také celorepublikové ústředí, kde se toho děje také hodně. Když začneme akcemi, skauti z celé republiky se potkávají na Obroku či výpravách na jamboree. Ti nejlepší z nejlepších se střetnou na ústředním kole skautských závodů. Ústředí podporuje desítky vzdělávacích akcí pro vedoucí oddílů, které pořádají týmy z celé republiky. Na různých místech se tu připravuje průběh oslav 100 let skautingu v České televizi, vymýšlí podněty do nového občanského zákoníku, vytvářejí nové věci na Teepkovi, připravuje obsah skautských časopisů či projekty na dotace od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Díky práci ústředí tak mají skauti na akcích zařízené úrazové pojištění, vedoucí mohou jet na kurs nebo si objednat tu

správnou knížku, děti mají už pár let nové stezky a střediska mohou dostat půjčku na nákup potřebného tábořiště.

V Česku je 14 skautských krajů, Pražský kraj patří mezi ty největší. Ústředí a tedy celého Junáka řídí Výkonná rada Junáka v čele se starostou Josém a Náčelnictvo Junáka s náčelníkem Čičou a náčelní Káčou. V kanceláři ústředí pracuje v součtu ke dvaceti zaměstnancům, nepředstavitelné množství práce ale podobně jako v oddílech přinášejí dobrovolníci.

To, co jsem právě popsal, může fungovat jen díky tomu, že skauti jsou navzájem kamarádi a jsou ochotní jeden druhým pomáhat. V našem středisku spolu připravujeme podzimky (a díky tomu se můžou uskutečnit), podobně na ústředí skupina skautů z celé republiky připravuje pro ostatní výpravu na roverské jamboree RoverWay. Spojíme-li síly, podaří se i náročné úkoly.

Neviditelná výstava

autor: Rapša

Je tomu už dlouho, co se vedení PVAZ spolu s rovery a Ťapem vydalo prozkoumat útroby Novoměstské radnice. A bylo by tomu ještě déle, kdyby Gymi nestihla ztratit Ťapem k Vánocům darované lístky na Neviditelnou výstavu v podstatě hned, co se jí dostaly do ruky (ale pšššt – Ťap o tom neví!;)). Takže jaké že to tam vlastně bylo?

Sundávám si brýle, otvírám dveře, plna rozpaků vcházím do místnosti. Všude je tma a já teď více než kdy předtím oceňuji teplou dlaň člověka, který je tu se mnou – aspoň

nějaká jistota. Najednou se ozve tichý, přívětivý hlas nejspíše mladé slečny, která nás tu bude provázet. Jen dle barvy a intonace řeči si snažím představit naši dnešní průvodkyni.

Už jsme vyšli. Levou rukou nahmatejte zeď a jděte podle ní. Pravou si hlídejte nebezpečné věci zhruba ve výšce kolen, o které byste mohli zakopnout. Tak přesně toto jsou první instrukce, kterých se nám dostává a já jsem zmatenější než kdy předtím. No jo, ve výšce kolen, říkám si, ale číh? „Budeme teď procházet bytem. Schválně, jestli uhádnete co je zde za nábytek.“ Ta slečna z nás asi musí mít pořádnou srandu, říkám si a omylem zakopávám o křeslo přede mnou – to je ta rozdílná výška kolen, v mojí křeslo určitě nebylo.

Pomalou se začínám vžívat do role nevidomého a jeho světa. Už mi ani nevadí, že vlastně nic nevidím. Fantazie jede na plné obrátky a já si tak představuji retro byt z šedesátých let s pro nás dnes již zastaralým telefonem s kulatým ciferníkem. Stejně tak vidím zaprášenou ulici, lampu a bleděmodrý trabant, jemuž se právě vyhýbám. Je to vlastně krásný svět, když člověk nevidí tu šed' okolo.

Bohužel už jsme na konci výstavy, našeho krásného imaginárního světa na základech reality. „Pojďte za mým hlasem!“, říká ta milá slepá dáma, jež nás tu provází a já se pomalu rozebíhám vytušeným směrem. Nejistota je ta tam. Teď už jen přimhouřit oči a otevřít dveře.

I řekl Bůh: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. Byl večer a bylo jitro, den druhý

Spolupráce

autor: Hudy-Praha 5

HUDY

VYBAVENÍ DO PŘÍRODY

Lidická 43
Praha 5 - Smíchov

**Sleva na veškerý
sortiment
v HUDY Lidická**

Zde odstříhnete kupon a získáte slevu

-15%
NEPLATNÉ

Platnost vouchery od 1. 6. 2012 do 31.10. Sleva na sortiment - 15% platnost v Hudy
Lidická P5 Smíchov. Slevy se nesčítají.

Ingredience:

olej
pórek
arašídý
rýže
sojová omáčka

*kuřecí maso

Postup:

1. Nakrájejte pórek na kolečka a ta pak na půl. Otevřete arašídý a dejte vařit vodu na rýži
2. Opražte arašídý na oleji v pánvi, pak přidejte pórek a míchejte. Dějte vařit rýži.
3. Poté, co se dovaří ráže a směs, tak obojí smíchejte a prolijte sojovou omáčkou.
4. Podávejte pokrm

Ze zkušenosti:

- Lze přidat kuřecí maso do fáze 2 k arašídům. Pak se už nejedná o pravou Kobří čínu, ale o masovou Kobří čínu, kterou vám už Kulan jíst nebude 😊
- Nenechte do toho děti nalít kečup! To prostě nedopadá dobře.
- Pórku může být klidně opravdu hodně. Tím se čína příjemně nastaví.
- Jídlo je jednoduché a nenáročné na skladování potravin (pokud nemáte to maso).
- Vhodné na i na puťák.

Děkuji Anče, Ajce a Ondrovi, že mě za dobu mých státnic ve vedení oddílu plně zastoupili.

Děkuji všem činovníkům ve vedení střediska, že nám zajišťují zázemí, materiál a podporu při naší práci.

Děkuji skvělým rádkyním za to, že všechno zvládají tak dobře.

Děkuji všem rodičům za to, že se nebáli jít s námi na výlet a pořádně si ho užít.

Děkujeme naší sbormistryni Míle, že s námi má tu trpělivost na zkouškách.

Děkuji Básníkovi, který se stará o oddílové stránky
PaV

Moc děkuji holkám (Verče, Kláře, Máje a Áďe) a klukům (vlastně Zbyňovi) za plánování a přípravu tábora.
A ještě jednou holkám za celoroční práci v oddíle.

Děkujeme Lašskému smíšenému pěveckému sboru Baška a všem, kteří se podíleli na organizaci Mezinárodního festivalu pěveckých sborů v Bašce.

Děkuji Josce za to, že v průběhu mé maturity za mne převzala spoustu mých úkolů.

Emi Hmi C G

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

C G C D

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Emi Hmi C G

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

C G C D

mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět.

1. Sbor kajících mnichů jde

krajinou v tichu

a pro všechnu lidskou pýchu

má jen přezíravý smích

Z prohraných válek se vojska

domů vrací

ač zbraně stále burácí a bitva

zuří v nich.

R.

2. Vévoda v zámku čeká na

balkóně

až přivedou mu koně, pak

mává na pozdrav

Srdcová dáma má v každé

ruce růže,

tak snadno pohřbít může sto

urozených hlav.

R.

3. Královnin šašek s pusou od

povidel

sbírá zbytky jídel a myslí na

útěk

A v podzemí skrytí slepí

alchymisté

už objevili jistě proti

povinnosti lék

R.

4. Páv pod tvým oknem zpívá

sotva procit

o tajemstvích noci ve tvých

zahradách

A já, potulný kejklíř, co svázali

mu ruce,

teď hraju o tvé srdce a chci

mít tě nadosah!

Ref: Sáro, Sáro, pomalu a líně

s hlavou na tvém klíně chci se

probouzet

Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa

padá ráno

a v poledne už možná bude

jiný svět

Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro

D G

andělé k nám přišli na oběd

Úryvek z knížky:

Pan Drawlight se pootočil na židli, usmál se a prohlásil: „Tak to vypadá, že máte rivala, pane.“

Než pan Norrell dokázal vyrukovat s vhodnou odpovědí, Lascelles se zeptal, jak se ten muž jmenuje.

„Strange,“ řekl Drawlight.

„Toho neznám,“ opáčil Lascelles.

„Ale ne!“ oponoval Drawlight. „Myslím, že musíte. Jonathan Strange ze Shropshiru. Dva tisíce liber ročně.“

„Nemám nejmenší tušení, koho máte na mysli. Ale počkejte! Není to ten muž, který za studií na Cambridgi vyděsil kočku, která patřila rektorovi koleje Corpus Christi?“

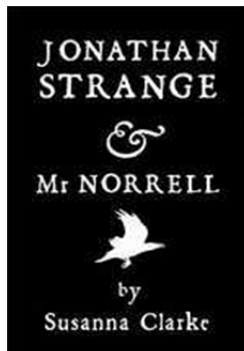
Drawlight přisvědčil, že právě to je on. Lascelles si ho okamžitě vybavil a oba se zasmáli.

Pan Norrell zatím mlčel jako zařezaný. Drawlightova úvodní poznámka mu byla hroznou ranou. Připadal si, jako by se Drawlight otočil a udeřil ho – jako by se otočila postava na obraze, nebo stůl či židle, a praštila ho. Ten úlek mu téměř vyrazil dech; byl si naprosto jist, že z toho onemocní. Pan

Norrell se ani neodvažoval pomyslet, co Drawlight řekne dalšího – třeba něco o větších schopnostech – o vykonaných zázracích, vedle nichž by ty Norrellovy vypadaly zcela žalostně. A to si dal takovou práci, aby mu žádní rivalové nemohli vyrůst. Cítil se jako člověk, který v noci obchází svůj dům, zavírá dveře i okenice, jen aby zaslechl, jak někdo lomozí o patro výš.

Když však rozhovor pokračoval,

nepříjemné pocity ustoupily a pan Norrell se cítil bezpečněji. Jak Drawlight a Lascelles mluvili o Strangeových kratochvilných výletech do Brightonu, o návštěvách Bathu a Strangeově statku ve Shropshiru, pan Norrell si řekl, že už chápe, co tenhle Strange musí být za člověka: povrchní svěťák, který se Lascellesovi v leccěms podobá. A pokud je tomu tak (říkal si pan Norrell v duchu), není pravděpodobnější, že věta „Máte rivala“ nebyla určena jemu, ale Lascellesovi? Tenhle Strange (myslel si pan Norrell) musí být Lascellesův rival v nějakém milostném románu. Norrell se zadíval na své ruce sepnuté v klíně a usmál se své pošetilosti.

„Takže,“ nadhodil Lascelles, „Strange je teď mág?“

„Hm,“ řekl Drawlight a obrátil se k panu Norrellovi. „Určitě ani jeho největší přátelé by si nedovolili srovnávat jeho vlohy s talentem váženého pana Norrella. Mám ale za to, že si jej v Bristolu a Bathu považují. Právě teď je v Londýně. Jeho přátelé doufají, že budete tak laskav a udělíte mu audienci – a mohl bych být tak smělý a vyjádřit přání být u toho, až se dva praktičtí mágové sejdou?“

Byl jsem na skvělé výpravě, nebo akci a není v kolíčku. Co mám dělat? Snažíme se pravidelně oslovovat reprezentanty jednotlivých oddílů, aby nám články dodávali, ale není v našich silách mít oči a uši úplně všude. Pokud máš nějakou skvělou zkušenost, o kterou by ses chtěl podělit, tak nám napiš na email **casopis.kolicek@hiawatha.cz** a my ji rádi zařadíme! To samé platí o **knížce**, kterou jsem četl. **Receptu**, který jsme uvažili na výpravě, **filmu**, co jsme viděli.

Redakce. Zatím aktivně na kolíčku pracujeme dva. Dan Svitavský - Mamut **dan.svitavsky@seznam.cz** Veronika Kaplanová – Veru **kaplanova.verunka@gmail.com**
Pomocníci v oddílech:
Minnehaha- Čiča
PaVaZS- Gymi
Letorost- Klárrrka
Cantuta- Vydra
156- Mamut